

MASSIVT MØTE: Stein, gulv og kropp møtes i harde bevegelser om identitet og kultur. **Foto: Siri Nybakk**

Kroppens sterke språk

RANA: Med litt tålmodighet blir «Beatnaga» eventyrlig.

Tomme, tørre blikk som setter seg tomt i dine. Rykkende, harde og maniske bevegelser og harde slag av kropp mot gulv og kropp mot kropp. Dette er en dans der kroppsspråket er hardt, rett på og sterkt.

Ved siden av Marianne Kjær-sund, opprinnelig fra Lurøy, står også Sigrid Hirsch Kopperdal og Hanna Mjåvatn. Sistnevnte er kanskje kjent for noen, da hun stakk av med seieren i TV-programmet «Dansefeber» i 2007.

Immateriell, eller abstrakt kultur, som skikker, tankegang, verdensforståelse og verdier skal være utgangspunktet for dansen. Når danserne hopper, drar seg, løper og beveger seg rundt på sce-

nen i sterke lysskiftninger, er det vanskelig å se en konkret handling. Kroppen er et sterkt virkemiddel, men hva vi leser inn i de ulike bevegelser er nok høyst personlig. Det vises gjennom at folk ofte ler, men til ulike deler av dansen.

Den første delen av forestillingen er litt sprikende, men med litt tålmodighet faller brikkene på plass. En eventyrlig verden med samisk bakteppe brer seg dermed ut, under sterke roller om fortvilelse, identitet og litt glede.

Siri Nybakk

Teater

«Beatnaga - en skal ikke skue hunden på hårene»

Av: Elle Sofe Henriksen

Sted: Black Box, lørdag, Vinterlysfestivalen 2011

Publikum: 120 (fullt)

